

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik (sprawozdawca)

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi J. L.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 lipca 2021 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skargą z 6 maja 2021 r. (data wpływu) „na nieuzasadnioną przewlekłość rozpoznania wniosku z 8 października 2018 o stwierdzenie nieważności postanowienia SSN w sprawie o sygn. II Kp 979/17/S z 7 grudnia 2017, skierowanego do SN za pośr. SA w (...)” J. L. domagał się zapłaty 20.000 zł za wieloletnią przewlekłość.

Zarządzeniem Przewodniczącego (...) Wydziału Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego J. L. został zobowiązany do wskazania sygnatury akt oraz sądu, którego dotyczy skarga na przewlekłość postępowania w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi.

W nadesłanej odpowiedzi skarżący nie wskazał sygnatury akt i sądu, którego przewlekłość dotyczy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość postępowania podlegała odrzuceniu.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (art. 1).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Stosownie do art. 9 ust. 1 skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Analiza treści skargi J. L. na przewlekłość postępowania prowadzi do konstatacji, że nie zawiera ona skonkretyzowanego żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania, bowiem nie precyzuje którego postępowania skarga dotyczy (pomimo wezwania skarżącego do uzupełnienia tego braku). Tym samym skarga nie czyni zadość wymaganiom z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dlatego też z mocy art. 9 ust. 1 wymienionej ustawy podlega odrzuceniu.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy na podstawie przytoczonych przepisów orzekł jak w sentencji postanowienia.